

"Ηθελα κάμω γιαβουκλόν, τὸν πόνο μου νὰ σβήσω,
μὰ δὲ θὰ σβήσῃ ἐμὲ ποτέ, ὅσον καιρὸ κι ἂν ζήσω
Ἰων. (Κρήν.)

Ἡ γιαουκλὸν του μὲρόβαλεν ἀπὸ τὸ παναθύριον
Ρόδ.

Σ' ἀρνήστηκεν ἡ γιαβουκλὸν, μ' ἐσένα δὲ σὲ νοιάζ-ζει
Κῶς (Πυλ.). Συνών. ἀ γ α π ᾶ ς, ἀ γ ᾶ π η, ἀ γ ᾶ π η μ α
3, ἀ γ α π η τ ι κ ὸ ς 2, ἀ γ α π η τ ι κ ο ὔ τ σ ι κ ο ς,
ἀ γ α π η τ ὸ ς 2, ἀ γ α π ῖ τ σ α, ἀ γ α π ῶ ς, ἀ γ ῶ ρ ι,
ἀ μ ω ρ ᾶ τ ο ς, ἀ μ ω ρ ῶ ζ ο ς, γ ι α β ρ ὀ π ο υ λ ο,
γ κ ὀ μ ε ν ο ς, ἐ ρ ω μ ῆ ν ο ς, κ α λ ὸ ς, λ ε γ ᾶ μ ε ν ο ς 2,
φ ῖ λ ο ς 2.

γιαβράκι τό, Θεσσ. (Πήλ.) Χίος (Βροντ.)

Ἰποκορ. τοῦ οὐς. γ ι α β ρ ῖ διὰ τῆς παραγωγ. καταλ.
-άκι.

Νεοσσὸς πτηνοῦ Χίος (Βροντ.) β) Νεοσσὸς καναρινιοῦ
Θεσσ. (Πήλ.)

γιαβρόπουλο τό, ἐνιαχ. γιαβρόπον Πόντ. (Σάντ.) γι-
ρόπον Πόντ. (Κοτύωρ.) γιάροπο Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α β ρ ῖ διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -π ο υ-
λ ο.

Θωπευτικῶς, τὸ ἀγαπημένον πρόσωπον, ἐρωμένος ἢ ἐρω-
μένη ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ὅμνῳ καὶ κατορκίσκονται 'ς σ' ὀμματόπα μ' τὰ δύο,
γιαβρόπο μ', κι ἂν σκοτῶν'νε με, ἐσέν' 'κι παραδῖγω
(ὀμνῶ καὶ κατορκίσκονται = ὀρκίζομαι ἐντόνως, 'κι = δέν)
Πόντ. (Σάντ.)

Ἐμὲ καὶ τὸ γιαβρόπο μ' 'ς ἔναν ὁτᾶ νὰ βάλλ'ναν,
νὰ χάν'ταν τ' ἀνοιγάρᾳ κ' ἐμᾶς 'πα ν' ἀνασπάλλ'ναν
(ὁτᾶς = ὄντᾶς, δωμάτιον ἀνοιγάρᾳ = κλειδιά· ἀνασπάλλω
= λησμονῶ) Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ὁ κύρ' σ' νὰ ρούζ' 'ς σὴ θάλασσα κ' ἡ μάννα σ' νὰ οὐρ-
νᾶται,
κ' ἐσύ 'πα μὲ τὸ γιάροπο σ' ἐντάμα νὰ φοφᾶτε!

(ὁ πατέρας σου νὰ πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἡ μητέρα σου
νὰ ὠρύεται...) αὐτόθ. Συνών. εἰς λ. ἀ γ ᾶ π η 3, ἀ γ ᾶ-
π η μ α 3, ἀ γ α π ῶ ς, ἀ μ ω ρ ῶ ζ ο ς, γ ι α β ρ ο υ κ λ ο ῦ.

γιαβροῦν τό, Ἀντίπαξ. Εὐβ. (Αἰδηψ.) Θεσσ. (Τσαγκαρ.)
Καππ. (Δίλ. Μισθ.) Λῆμν. Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ.) Παξ.
Πόντ. (Ἀντρεάντ. Κοτύωρ.) γιαβρὶ Ἄνδρ. (Κόρθ.) Ἡπ.
(Ραδοβύζ. κ.ά.) Θεσσ. (Πήλ.) Ἰων. (Σμύρν.) Μακεδ. (Ἐ-
λευθερ. Κοζάν. Νάουσ.) Πόντ. Προπ. (Μηχαν.) Σῦρ. Χίος
(Βροντ.) — Α. Μαμμέλ., Θαλασσιν., 106 γιαβρὶν Πόντ. (Κε-
ρασ.) γιαρὶν Πόντ. (Κοτύωρ.) γιαρὶ Πόντ. (Σεμέν.) γιαβρῆς
Ἡπ.

Ἐκ τοῦ τουρκ. y a v r u = μικρὸν παιδίον ἢ ζῶον
Ὁ τύπ. γ ι α β ρ ῖ κατὰ τὰ οὐδ. εἰς -ί.

1) Νεογέννητον ζῶον (α) Ὁ νεοσσὸς πτηνοῦ, ἰδίᾳ τῆς
περιστερᾶς πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. κ.ά.): Δὲ μπορεῖ
νὰ πιτάξῃ ἀκόμα, εἶναι γιαβρὶ Μακεδ. (Νάουσ.) Τὸ παιδί της
εἶναι ἀδύνατο σὰ γιαβρὶ Ἰων. (Σμύρν.) Συνών. π α λ ᾶ ζ ι,
π ι τ σ ο ὔ ν ι. (β) Μικρὸν καναρίνι Θεσσ. (Πήλ.) (γ) Νεο-
γέννητον σκυλλίον Καππ. (Δίλ.) Πόντ.: Σκυλλιοῦ γιαβροῦ
Δίλ. Ἡ τσοῦνα ἐφάσεν τὰ γιαβρίαν ατ'ς (ἡ σκύλλα τάισε τὰ
μικρὰ της) Πόντ. Συνών. κ ο υ λ ο ῦ κ ι, κ ο υ τ α β ᾶ κ ι,
κ ο υ τ ᾶ β ι. (δ) Νεογνὸν σκυλλόψαρου ἐλαφρότερον τῆς
ὀκᾶς Α. Μαμμέλ., ἐνθ' ἄν. (ε) Ἡ μικρὰ μέλισσα Σῦρ.

2) Μικρὸν παιδίον Καππ. (Μισθ.) Πόντ. (Ἀντρεάντ. κ.ά.)
Προπ. (Μηχαν.): Γιαβροῦ μ', ἐγὼ ἀτώρα σκοτία λύχνα τ'
ὀμμάτᾳ μ' 'κ' ἔλεπ'νε νὰ πάω δένω τὸ νερόν (παιδί μου, ἐγὼ
τώρα, θεοσκοτεινά, δὲ βλέπω νὰ πάω νὰ δέσω τὸ νερό)
Ἀντρεάντ. Γιαβροῦ μ' γιὰ δὲν εἶπες, Κύριε 'σοῦ Χριστέ,
ὅταν τὸ πῆρες τὸ φόρεμα' (γιὰ = διατί, 'σοῦ = Ἰησοῦ· ἐκ
διηγ.) Μισθ. β) Θωπευτικῶς, προσφώνησις παιδίου ἢ ἀγα-
πητοῦ προσώπου πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σε-
μέν.): Γιαβροῦ μ'! Γιαβρὶ μου! (ἀγάπη μου, μάτια μου, πουλ-
λάκι μου, κανακάρη μου) πολλαχ. "Ω, τὸ γιαβρὶ μου νὰ δὸ
χαρῶ! Σῦρ. "Ελα, γιαβροῦ μ'! "Αἰδι, γιαβροῦ μ', κάτσι διὰ-
βασι, νὰ 'χῃς τὴν εὐκὴ μου! Εὐβ. (Αἰδηψ.) "Αἰδι, ὁρὲ
γιαβροῦ μ', καλὸ ἔνι Λῆμν.

Ἡ λ. ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γιαβροῦμης Ἀθῆν. Πελοπν. Για-
βρῆς Ἀθῆν. Θεσσ. (Λάρ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Νιγρίτ. Σέρρ.)
Πελοπν. (Πάτρ. Τρίπ.) Πόρ. Σίφν. Στερελλ. (Αἰτωλ. Μα-
κρακώμ. Ραφήν.) Γιαβρὸς Ἀθῆν. Ἰαβρὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιαβροῦμ Ἄνδρ. (Κόρθ.)

γιαβρουδάκι τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α β ρ ο ῦ δ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-άκι.

Γ ι α β ρ ο ῦ 1(α) ἐνιαχ.: Εἶναι γιαβρουδάκια αὐτὰ τὰ
πυριστερία Μακεδ. (Στάν.) "Εβγαλι τὰ γιαβρουδάκια 'ποῦ
τ' φουλιά τ'ς κι τὰ 'σφαξι Μακεδ. (Θεσσαλον.)

γιαβρούδι τό, ἐνιαχ. γιαβρούδιν Κύπρ. γιαβρούδ'
Θράκ. (Σκοπ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α β ρ ο ῦ.

1) Νεοσσὸς περιστερᾶς Θράκ. (Σκοπ.) κ.ά. Συνών. π ι -
τ σ ο ῦ ν ι, π α λ ᾶ ζ ι. 2) Σχέδιον ὕφαντοῦ μὲ λεπτὰς γραμ-
μὰς Κύπρ. Συνών. κ λ ω ν ο ῦ δ ι.

γιαγαλίκι τό, ἀμάρτ. γιαγαλίξ' Θράκ. (Γανόχ. Μαῖστρ.
Πλατάν. Στέρν.)

Πιθαν. ἐκ τοῦ τουρκ. yagmak = βρέχει.

Βροχερὸς καιρὸς, πολλαὶ βροχαί, πλημμύραι ἐνθ' ἄν.: Για-
γαλίξ' ἔχουμι 'φέτου Μαῖστρ. Τοῦ μιλίσσ' χαίριτι τοῦ για-
γαλίξ' Γανόχ.

γιαγιά ἡ, κοιν. γιαγιά Φολέγ. ζαζὰ Φολέγ. Ἰαγὰ Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) γαγὰ Στερελλ. (Φθιώτ.) γιᾶγια Κέρκ. (Σιναρᾶδ.)
Πελοπν. (Λάγ.) Στερελλ. (Μεσολόγγ. Σιβ.) Πληθ. γιαγιές
Θεσσ. (Τρίκερ.) γιαγιές Χίος γιαγιές Καππ. (Δίλ.)

Λέξις πεποιημένη τῆς παιδικῆς γλώσσης.

1) Ἡ μάμμη ἀπὸ πατέρα ἢ μητέρα κοιν.: Μοῦ τό 'πε ἡ
γιαγιά μου. Θὰ πάω 'ς τὴ γιαγιά μου. Ἀπόψε θὰ 'ρθῇ ἡ
γιαγιά κοιν. Γιαγιά, τί θὰ φάω; Πελοπν. (Ἀχαῖα) Βρέ, τὸ
ἀφωρισμένο! Νὰ τὸ στείλω γιὰ τὸ στολεῖο καὶ 'κεῖνο νὰ
πάῃ νὰ κρυφτῇ 'ς τὴ γιαγιά του (εἰς τὸ σπῖτι τῆς γιαγιᾶς του)
Πελοπν. (Λάγ.) "Ελα γιαγιά, νὰ τὸ πάρ'ς Θράκ. (Μέτρ.)
Λὲν οἱ γιαγιές παραμύθια κι τρῶν τ' ἀγγόνια Θεσσ. (Τρί-
κερ.) Μερικοὶ παπποῦς τσαὶ γιαγιές θῶσιν νὰ τὸ βγάλουν
τ' ὄνομάν των 'ς τὸ 'γ-γονάτσιν (θῶσι=θέλουν, 'γ-γονά-
τσιν = ἐγγονάκι) Χίος "Ελεαν γιαγιές μας νὰ βάλωμε φα-
γιά γιὰ τὰ 'ποθαμένα Καππ. (Δίλ.) || Παροιμ.

Ἐκεῖνα ποῦ ἔχ' ἡ γιαγιά μ' τὰ λείει τοῦ παπποῦ μ'
(δι' ἐκείνους ποῦ ἐπιρρίπτουν εἰς ἄλλους τὰ δικά των ἐλατ-
τώματα) Βιθυν. (Νικομήδ.)

Ἡ γιαγιά τρώει κυδῶνι | καὶ μονδιάζει τὸ ἐγγόνι
(τὰ τέκνα τιμωροῦνται διὰ τὰ ἀμαρτήματα τῶν γονέων)

Βιθυν. (Παλλαδάρι.) Συνών. παροιμ. *Ἀμαρτίαι γονέων παιδεύουσιν τέκνα* (Πβ. Ν. Πολίτ., Παροιμ., 2, 137 κέξ.) *Ἐβκαρ' τὴν γιαγιάν, γιὰ θὰ σὲ βγάλῃ ἐκείνη* (ἡ ὑπαρξίς τῆς μάμμης εἰς τὴν οἰκίαν εἶναι ἀσύμφορος, διότι συνηθίζει τὴν οἰκοκυρὰν εἰς τὴν ὀκνηρίαν) Κύπρ. || * Ἀσμ.

Γιαγιά μου, τί τὰ φόρεσες τὰ γιορτινά σου ροῦχα;

Σὲ τί ταξίδι θέ' νὰ πᾶς, σὲ τί πανηγυράκι;

(μοιρολ.) Πελοπν. (Ἄρν.) Συνών. *ἄμια 3*, *βαβὰ 1*, *βαβούλω*, *βάβω 2*, *γλυκειά*, *καλή*, *καλομάννα*, *κυρά*, *κυράκα*, *κυραμάννα*, *κυρούλα*, *λαλά*, *λάλη*, *μάκα*, *μάκω*, *μάλε*, *μαλέκω*, *μάλη*, *μαμμή*, *μάμμη*, *μαμμοῦ*, *μαννάκα*, *μάννα καλή*, *μαννάκι*, *μάννα τρανή*, *μάννη*, *μαννιά*, *μαννίτσα*, *μαννοῦ*, *μεγάλη*, *μπάμπω*, *νάννα*, *νεννέ*, *νιάννια*, *νόννα*, *παλιά*, *στετέ*, *τρανέσσα*, *μάννα*, *τρανή*, *τρανίκω*, *τσαρά*, *τσάτσα*.

β) Ἡ ἀδελφὴ τῆς μάμμης Πελοπν. (Ὀλυμπ.) κ.ά. γ) Κάθε γυναικὶα παρωχημένης ἡλικίας, ἡ *γριά* σύνθηθ. *Σήκω νὰ καθῇς* ἢ *γιαγιά*. *Τί θέλεις, γιαγιά;* σύνθηθ. *Ἐλα, γιαγιά, νὰ τὸ πά'ς τὸ ψωμί* Θράκ. (Μέτρ.) δ) Ἡ θεία Θεσσ. (Τρίκερ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.) Σιβ.: *Γιαγιά λέμ' τ' θεία ἰδῶ* Τρίκερ. *Μὰ εἰδὰ 'κανες 'ς τσῆ 'γιαῖς;* Ἀπύρανθ. *Ἐλα, πού 'μαι 'ς τσῆ 'γιαῖς μου αὐτόθι*. Συνών. *ἄμια 1*, *θειάκω*, *τσατσά*. ε) Ἡ πενθερὰ ὡς πρὸς τὴν νόμφην Σαμοθρ. 2) Ἡ μητριά Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 3) Ἡ ἀδελφὴ Στερελλ. (Μεσολόγγ.) β) Εἰρων. διὰ γυναικὶα δύστροπον Κέρκ. (Συναρᾶδ.): *Νὰ πῆς τῆς γιάγιας μου νὰ μ' ἀφήκῃ ἡσυχόνε, μὴ φτάσουμε 'ς τίς μεγάλες πόρτες* (εἰς τὰ δικαστήρια). γ) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν νηπίων, ἡ μεγαλυτέρα ἀδελφὴ κυρίως Ρόδ. Στερελλ. (Σιβ.) 4) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν νηπίων, ἡ μητέρα Σύμ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Νησι τῆς Γιαγιάς* Ἡπ. (Πάργ.)

γιαγιαδοσύνη ἡ, ἀμάρτ. *'γιαδοσύνη* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ πληθ. *γιαγιαδες* τοῦ οὐς. *γιαγια* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -σύνη.

Ἡ συγγένεια πρὸς τὴν θείαν: *Τὸ θάρρος πῶχομεν ἐμεῖς κ' ἐρχοῦμεσταν ἐπὰ εἶναι τσῆ 'γιαδοσύνης*. *Εἶναι ἡ 'γιαῖα μας ἀκόμα νοικοκυνοῦρὰ 'ς τὸ σπίτι καὶ 'ιὰ 'φτὸ 'ρχοῦμεστα μὲ τόσον ἀέρα* (*'γιαῖα* = θεία). *Μὰ ἦκανε νὰ παρθοῦσι, δίοτα 'γιαδοσύνη θαρρῶ πὼς εἶχαν οἱ 'ονεῖς τῶνε!* *Μήτε συγγένειες ὑπάρχουν πιὰ μήτε 'γιαδοσύνες μήτε τίοτα!* (*δίοτα 'γιαδοσύνη* = κάποια συγγένεια, *'ονεῖς* = γονεῖς).

γιαγιακά ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γιαγια* κατὰ τύπ. ὑποκορ. Πβ. διὰ τὸν σχηματισμὸν τὰ *θειάκα*, *μαμάκα*, *μαννάκα* καὶ τὸ Βυζαντ. *κυράκα*.

Θωπευτικῶς, ἡ *γιαγια 1*, τὸ ὅπ. βλ., κοιν. καὶ Πόντ.: *Γιαγιακά μου, σ' ἀγαπῶ πολὺ*. *Ἐλα, γιαγιακά μου, ἔλα!* *Ἐλα νὰ πᾶς 'ς τὴ γιαγιακά σου κοιν.* *Ἀπὸ τὸ φόβο του εἶχε λουμώξει 'ς τὴν ἀγκαλιά τῆς γιαγιακάς του* Πελοπν. (Ξεχώρ.) *Ἀπὸ πότες σ' ἐπιασε τόσος πατριωτισμός;* — *Ἀπὸ χτές, γιαγιακά μου!* Γ. Ψυχάρ., Ταξίδι³, 45.

γιαγιάνης ἐπίθ. Θράκ. (Στέρν. κ.ά.) Καππ. (Σιλ. κ.ά.) Λυκ. (Λιθύσσ.) *γιαγιάν'ς* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *γιαγιάντ'ς* Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.) *'γιαγιάνης* Κρήτ. Πληθ. *γιαγιάνια* Καππ.

(Σιλ.) Πόντ. (Τραπ.) Θηλ. *γιαγιάναινα* Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yayān* = πεζός.

Πεζὸς ἐνθ' ἄν.: *Γιαγιάνης πῆγες γιὰ καβάλλα;* (*γιὰ* = ἡ) Θράκ. (Στέρν.) *Γιαγιάντ'ς ἐξῆβα 'ς σὸ χωρίον* Πόντ. (Τραπ.) || * Ἀσμ.

Ξανθὰ κοράσια ἄς εἶναι σκλάβες σου,

γιαγιάνια παλληκάρια ἄς εἶναι δοῦλοι σου

Καππ. (Σιλ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τύπ. *Γιαγιάνης* καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Πελοπν. (Πάτρ.) καὶ ὡς παρωνύμ. Πελοπν. (Γαργαλ.), ὑπὸ δὲ τὸν τύπ. *Γιαγιάνος* ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Πελοπν. (Τρίπ.)

γιαγιαῖς ὁ, Κρήτ. (Σέλιν.) *γιαγιαῖς* Κέρκ. (Συναρᾶδ.) Πελοπν. (Ξηροκ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. κ.ά.) *γιαγια* Πόντ. (Οἶν.) *γιαγαν* Πόντ. (Οἶν.) *'γιαῖας* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γιαγια*. Λέξις τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Πᾶς πρεσβύτερος καὶ εἰδικώτερον θεῖος, ἀδελφός, ἐξάδελφος κ.τ.τ. ἰδιαιτέρως εἰς προσφώνησιν ἐνθ' ἄν.: *Ὁ γιαγαν ὁ Νικόλαν* Πόντ. (Οἶν.): * Ἀσμ.

Γειά σου, γιαγία μου! — *Καλῶς τὸν καβαλλάρη!*

Πελοπν. (Ξηροκ.) Συνών. *θεῖος*, *κάλλας*, *κυρίτσης*, *λαλάς*, *λάλης*, *λάλος*, *μπάιος*, *μπάρμπας*, *νταής*, *τσάτσος*, *τσιτίσης*.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γιαγιαῖς* Ἀθῆν. Κρήτ. (Ἡράκλ.) Μακεδ. (Αἰγίν. Θεσσαλον.) Πελοπν. (Πάτρ.) Στερελλ. (Ἀταλ. Ραφήν.) Τῆν. Σάμ. Χίος, ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπ. Κεφαλλ. Παξ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *'Σ τοῦ Γιαγιά τῆ Συτσα* Πελοπν. (Λαγκάδ.)

γιαγιαῖ τό, ἀμάρτ. *γιαγιαῖ* Θράκ. (Σκοπ.) *γιαῖ* Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yayik* = κάδη.

Κάδη χρησιμεύουσα διὰ τὸ κτύπημα τοῦ γάλακτος πρὸς ἐξαγωγήν βουτύρου ἐνθ' ἄν.: *Πᾶρι τοῦ γιαῖ* νὰ *τσαλκατίσουμε* (νὰ ξεχωρίσουμε τὸ βούτυρο ἀπὸ τὸ γάλα) Θράκ. (Σουφλ.) Συνών. *δρουβάρι*, *κάδη*, *μπουτινέλο*.

γιαγιακίζω Θράκ. (Σκοπ.) *γιακίζω* Βιθυν. (Κατιρλ. κ.ά.) Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γιαγιαῖ*. Ὁ τύπ. *γιακίζω* δι' ἀνομοίωσιν.

Κτυπῶ μὲ εἰδικὴν ράβδον τὸ γάλα ἐντὸς τῆς κάδης πρὸς ἐξαγωγήν βουτύρου.

γιαγιακόξυλο τό, Θράκ. (Σκοπ.)

Ἐκ τῶν οὐς. *γιαγιαῖ* καὶ *ξύλο*.

Ξύλινον ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὅποιον κτυποῦν τὸ ἐντὸς κάδης γάλα πρὸς ἐξαγωγήν βουτύρου.

γιαγιαῖ τό, ἐνιαχ. *γιαγιαῖ* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)

Σάμ. *γιαῖ* Βιθυν. (Ἀπολλων.) *γιαῖ* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *γιαῖ* Ἰκαρ. Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yayin* = ὁ ἰχθύς Γλανίς.

Ὁ ἰχθύς Γλανίς ὁ σίλουρος (*Glanis silurus*), τῆς οἰκογ. τῶν Σιλουριδῶν (*Siluridae*) ἐνθ' ἄν. Συνών. *γολία* - νός.

γιαγιούλα ἡ, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γιαγια* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ούλα.

Θωπευτικῶς, ἡ *γιαγια 1*, τὸ ὅπ. βλ., σύνθηθ.: *Ἐλα, γιαγιούλα μου!* *Γιαγιούλα μου, τί ἔχεις;* σύνθηθ. *Ἐλα, γιαγιούλα, κάτσε νὰ ξεκουραστῇς* Ἀθῆν. *Γιατί gogās, γιαγιούλα;* (*gogās* = βογγᾶς) Πελοπν. (Νεάπ.) || * Ἀσμ.

